

θρες εἰς τὴν Δύσιν, θέλεις ἐπανακάμψει σεμγυνομένη τῇ πατρῷᾳ παιδείᾳ διότι πλεῖστοι φιλολόγοι ἢ νομικοί, οἵτινες ἀπῆλθον εἰς τὴν Δύσιν ἄγει Εὐλληνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐναυάγησαν.

Ἐγραφον ἐν Χίψ τῇ 3 Ἀπριλίου.

Ο διδάκτωρ τῆς ἴατρικῆς, χειρουργικῆς καὶ μαιευτικῆς.

Κ. ΚΟΣΜΙΔΗΣ.

Περὶ τοῦ νόμου τοῦ χορηγοῦντος προνόμια ἐφευρέσεων.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποθέσεων ἐπιτροπὴ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ὑπέβαλεν εἰς αὐτὴν κατ' αὐτὰς δύω ἔκθεσεis ἀρκούντως σπουδαίας.

Διὰ τῆς μιᾶς τούτων προτρέπει τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν νὰ ἐκδώσῃ νόμον, δι' οὗ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ τε ἀποξήρανσις τῶν λιμνωδῶν καὶ βαλτωδῶν γαιῶν τοῦ Κράτους καὶ ἡ εἰς ἐταιρίας ἢ εἰς ίδιωτας περαχώρησις τῶν γαιῶν τούτων πρὸς καλλιέργειαν κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον. Ἡ ἔκθεσις αὕτη εἶναι ἡ δειγνοτέρα κατηγορία κατὰ τοῦ παρελθόντος, τὸ όποιον λαβὸν τὸ τάλαντον τῆς μεγάλης Ἐθνικῆς περιουσίας, ἀντὶ νὰ τὸ ἐκμεταλλευθῆ καὶ τὸ πολλαπλασιάσῃ τὸ κατέγωσεν εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς καὶ ἐζημίωσεν οὕτω τὸν τόπον ἀνυπολογίστως.

Ἐν ἑτέρῳ ἀρθρῷ τοῦ παρόντος φυλλαδίου γίνεται λόγος πολὺς περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ διὰ τοῦτο εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν ἐνταῦθα περισσότερα.

Διὰ τῆς δευτέρας ἔκθεσεώς της ἡ ἐπιτροπὴ, παραδεχθεῖσα, ως εἰπομένην, εἰς τὸ φυλλάδιον τοῦ Μαρτίου, τὴν πρότασιν τοῦ Κ. Φωστηροπούλου περὶ ψήφισεως νόμου χορηγοῦντος προνόμια ἐφευρέσεων, ὑπέβαλε ψήφισμα, δι' οὗ κηρύττεται νόμος Ἑλληνικὸς ὁ περὶ τούτου νόμου τῆς Γαλλίας. Πρὸς γνῶσιν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν μεταφέρομεν ἐνταῦθα τὸ ψήφισμα τοῦτο καὶ τὸ σχετικὸν μέρος τῆς ἔκθεσεως τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπειδὴ δὲ οἱ λόγοι οἵτινες ἔπεισαν τὴν ἐπιτροπὴν, εἶναι αἰτοί ἔκεινοι οἱ ἐν τῷ ὑπομνήματι τοῦ Κ. Φωστηροπούλου, τῷ δημοσιευθέντι εἰς τὸ προηγούμενον φυλλάδιον μας, θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἐπαναληφθῶσιν ἐνταῦθα.

Παρετηρήθη ύπό τινων, ὅτι τόσον περὶ τοῦ ἀφορῶντος τὰς ἀποξηράνσεις των ἔθνικῶν γαιῶν ψηφίσματος, ὅσον καὶ περὶ τοῦ νόμου τῶν ἐφευρέσεων, ὅχι μόνον σπουδαίως δὲν ὡμίλησεν ὁ Ἀθηναῖκὸς τύπος, ἀλλ' οὐδὲ κανέναν ἐμνημόνευσεν αὐτῶν, καὶ ἐτυμπέρανον ἐκ τούτου, ὅτι ἡ καινωνία δὲν εἶναι ἀκόμη ὡριμός πρὸς ἀποδοχὴν τοιούτων ιδεῶν καὶ ἐπομένως ὅτι δικαιοῦται ἡ πεσοῦσα δύναστεία, μὴ μεριμνήσασα περὶ αὐτῶν. Ἀδυνατοῦμεν γένεται ἀναλάθωμεν τὴν ὡς πρὸς τοῦτο ὑπεράσπισιν τῆς Ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας· ἕστως ἡ ἔξέτασις πολιτικῶν ζητημάτων σπουδαίων τῆς ἡμέρας δὲν τῇ ἔδωσαν μέχρι τοῦδε καιρὸν γὰρ ἐνασχοληθῆ καὶ εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν ὄλικὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου, ἀναμφιθύλως δῆμως καθῆκον εἶχεν αὕτη νὰ μὴ παραμελήσῃ καὶ ταῦτα, ἀλλ' ἐγκύπτουσα εἰς τὴν ἔξέτασίν των, ἀν μὲν ἐπείθετο περὶ τῆς ὡφελιμότητός των νὰ συμβουλεύσῃ τὴν παραδοχὴν των, τούναντίον δὲ νὰ τὰ καταπολεμήσῃ, ὅπως μὴ κατασταθῶσι νόμοι, δυνάμενοι νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν τύχην τοῦ ἔθνους.

Εὔχαριστως εἰδόμεν, ὅτι ὁ νέος Πρόεδρος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἔθεσεν ἀμφότερα τὰ ψηφίσματα ταῦτα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι ὁ Κ. Δεληγεώργης, ὃστις ἀνέλαθεν οὕτω τὴν ἡμικὴν ὑποχρέωσιν τῆς νομοθεσίσεως αὐτῶν, θέλει τὴν φέρει εἰς πέρας καὶ θέλει οὕτως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐναθρύηται, ὅτι ἐπροκοδότησε τὸ ἔθνος μὲν νόμους τοὺς ὅποιους εἰς μάτην τοῦτο ἐπεθύμει καὶ προσεδόκα ἥδη ἀπὸ τριακονταετίας. Τὸ ἐγνωσμένον φιλότιμον τοῦ νέου Προέδρου, ὁ θερμὸς πατριωτισμὸς καὶ ὁ πεφωτισμένος νοῦς αὐτοῦ εἰσὶν ἀρκοῦσα ἐγγύησις τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ἔθνικῆς ταύτης εὐχῆς.

Ἐπεται ἡ ἔκθεσις καὶ τὸ ψήφισμα.

«Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, παραδεχθέντες ὡς ἀναγκαίαν καὶ κατεπελέουσαν μάλιστα τὴν διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀναφορᾶς τοῦ Κυρίου Φιωστηροπούλου πρότασιν περὶ νόμου, χορηγοῦντος προνόμια ἐφευρέσεων, σπεύδομεν γὰρ ὑποβάλλομεν εἰς τὴν Σ. Ἐθνοσυνέλευσιν περὶ τούτου ψήφισμα.

«Διὰ τοῦ 1 ἀρθροῦ τοῦ ψηφίσματος τούτου κηρύττεται νόμος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτος ὁ περὶ χορηγήσεως προνομίων νόμος τῆς Γαλλίας, ὡς ὁ ἐντελέστεος τῶν τοιούτου εἰδίους Εύρωπαικῶν νόμων. Ἡ Ἑλλὰς ὅχι μόνον εἰς πολλὰ ἀντέγραψε ἀπιώς νόμους τοῦ πεφωτισμένου ἔθνους τῶν Γάλλων, ἀλλὰ μάλιστα

τὸν ἐμπορικὸν νόμον αὐτοῦ διὰ Β. Διατάγματος ἐκήρυξε νόμον Ἐλληνικὸν, ὃστις μέχρι τοῦδε μᾶς δ.έπει, ἐπομέ.ως οὔτε ἀτοποῖ, οὐ γέ νέος είναι ο τρόπος οὗτος τοῦ νομοθετεῖν παρ' ἡμῖν.

«Διὰ τοῦ 2 ἀρθροῦ ἐπηνέγθη τροποποίητις εἰς ἐν ἄρθρον τοῦ Γαλλικοῦ νόμου κατ' αὐτὸ, τὰ προνόμια δίδονται διὰ 5—10 ἢ 15 ἔτη, πληρονομένων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐτησίως, ὥπερ τοῦ λαμβάνοντος τὸ προνόμιον, φράγκων (100) ἑκατόν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ φόρος οὗτος ἐθεωρήθη ὑπερβολικὸς διὰ τὰ πρῶτα ἔτη, ἢ Γαλλικὴ Κυβέρνησις προτείνωνα εἰς τὰς Βουλὰς μεταρρύθμισιν τοῦ νόμου τούτου, κατεβίβασε τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου εἰς φρ. 20 διὰ τὸ πρῶτον ἔτος, φρ. 40 διὰ τὸ δεύτερον, φρ. 60 διὰ τὸ τρίτον κτλ. καὶ προσδιώρισεν εἰς εἴκοτιν ἔτη τὴν διάρκειαν τῶν προνομίων. Εἰς τὸ Βέλγιον ἢ ἐτησία πληρωμὴ είναι μόνον φρ. 10 καὶ ἢ διάρκεια 20 ἔτη.

«Ημεῖς θέλοντες νὰ κατασήσωμεν εὐχερεστέραν τὴν παρ' ἡμῖν ἀπόκτησιν προνομίων ἐφευρέσεων, ἐκ μέ.ους μάλιστα τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐφευρετῶν, προσδιωρίσαμεν εἰς 20 τὰ ἔτη τῆς διαρκείας τῶν προνομίων καὶ εἰς 10 δραχμάς διὰ τὸ πρῶτον ἔτος, 20 διὰ τὸ δεύτερον, 30 διὰ τὸ τρίτον κλπ.

«Διὰ τοῦ 3 ἀρθροῦ ἐπηνέγκαμεν τροποποίησιν, καθ' ἣν αἱ περιγραφαὶ τῶν ἐφευρέσεων δύνανται νὰ γράψωνται εἰς τε τὴν Ἐλληνικὴν καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν. Ἡ διάταξις αὕτη εἰναι ἀναγκαιοτάτη, διότι αἱ ἔνοιαι ἀγνοοῦσι συνήθως τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν, οὕτε δύνανται νὰ ἐμπιστευθῶσιν εἰς ἄλλους τὴν μετάφρασιν περιγραφῶν ἐπιστημονικῶν, αἵτινες ἀλλως τε εἰσὶ πρωρισμέναι νὰ μείνωσι μυστικαὶ διὰ πολλὰ ἔτη.

«Διὰ τοῦ 4 ἀρθροῦ ἀνατίθενται τὰ διὰ τοῦ ἐν λόγῳ νόμου καθήκοντα τοῦ ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας εἰς τὸν παρ' ἡμῖν ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν μέχρις οὗ συστηθῇ καὶ παρ' ἡμῖν ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου κτλ., καὶ

«Διὰ τοῦ 5 ἀρθροῦ δίδεται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν νομοθετικὴν ἔξουσίαν νὰ μεταβάλῃ τὸν παρόντα νόμον, ὅταν ἡθελε κριθῆ τοῦτο ἀναγκαῖον. Ἐπισυνάπτεται καὶ ἡ μετάφρασις τοῦ Γαλλικοῦ νόμου τῆς 5 Ιούλιου 1844.»

Τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῆς.

Α. Πετσάλης, Αύστρ. Παρίσιος. Ι. Η. Πολυχρονιάδης,
Γ. Α. Περωτῆς, Σ. Λ. Ζωτος, Κ. Κυριακός.

‘Η ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Συγέλευσις.

Ψηφίζεται.

Άρθρον 1.

Ο περὶ προνομίων ἐφευρέσεων νόμος τῆς Γαλλίας, ἀπὸ 5 Ιουλίου 1844, κηρύττεται νόμος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, μὲ τὰς κατωτέρω τροποποιήσεις.

Άρθρον 2.

Ολόκληρον τὸ ἄρθρον 4 τοῦ εἰρημένου νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑζῆς.

« Ἡ διάρκεια τῶν προνομίων προσδιορίζεται εἰς εἴκοσιν ἔτη ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς περὶ τούτου αἰτήσεως.

« Ο λαμβάνων προνόμιον ἐφευρέσεως ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν ἐτησίου φόρου ὡς ἑζῆς, 10 δραχμῶν διὰ τὸ πρῶτον ἔτος, 20 δραχμῶν διὰ τὸ δεύτερον, 30 δραχμῶν διὰ τὸ τρίτον καὶ οὕτω καθεξῆς, αὐξανομένης ἐκάστης ἐτησίας δόσεως κατὰ 10 δραχμὰς πλέον τῆς ἀμέσεως προηγουμένης.

« Πᾶσα ἐτησία δόσις καταβάλλεται εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμείον· οὐδέποτε αἱ πληρωθεῖσαι δόσεις δύνανται νὰ ἐπιτραφῶσιν. »

Άρθρον 3.

Ἡ ἐν τῷ 4 παραγράφῳ τοῦ 6 ἀρθρου τοῦ νόμου περίοδος «ἡ περιγραφὴ δὲν δύναται νὰ γραφῇ εἰς ζένην γλῶσσαν» μεταρρύθμιζεται ὡς ἑζῆς: «ἡ περιγραφὴ δύναται νὰ γραφῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἢ εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν. »

Άρθρον 4.

Τὰ διὰ τοῦ νόμου τούτου καθήκοντα τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας θέλει ἐκπληροῦ ὁ ἐπὶ τῶν Ἔσωτερικῶν ὑπουργός.

Άρθρον 5.

Ἡ νομοθετικὴ ἔξουσία δύναται νὰ μεταβάλῃ τὸν παρόντα νόμον.

Περὶ τοῦ ἀγίου Σώζοντος.

Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1362 εἶχεν ἀποφασισθῆ, ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται, ἡ ἀνέγερσις ναοῦ τοῦ ἀγίου Σώ-